

Lietuva

visuomenės ir politikos dienraštis

Viena kasdien, išskiriant dienas po šventadienio. Redakcijos ir Administracijos
adresas: Kaunas, Totorių gatvė 14 Nr.

Telefonai: Redakcijos Vedėjas — 288, Administracija — 286.

Redakcija priima: tikrai nuo 1—2 v. dieną.

Atskiro numerio kaina 1 cent. Prenumeratos kaina su pristatymu 1 mėn.
25 cent., 2 mėn. 50 cent., 3 mėn. 60 cent.

Skelbimų kaina — petito eilutei arba jos vietai 10 cent.

Administracija priima: nuo 9—2 v. p. p.

249 num. (1071)

Penktadienis, 1922 m. Lapkričio 3 d.

IV metai

Šio numerio 6 puslapiai

vargių mano aprašytą padėtį? Tada būtų per daug liūdna ir skaudu!

Vivons-verons!

Šiai progai einant, norėčiau dar kartą pažymėti, kad jau arti žiemos semestras — taigi laikas ten, kur dar stipendijų klausimas neišspręstas, jį kuogreičiausiai išspręsti, nes kitaip bus atimta galimybė eiti mokslus tiems asmenims, kurie nuo to klausimo išsprendimo priklauso.

P. J.

Lietuvos Botanikos Instituto ir muzejaus uždaviniai

Ankščiau jau aš nurodžiau reikalingumą įsteigti Kaune botanikos sodną ir jo reikšmę Lietuvai. Prie ankščiau minėto sodno, kuris turi būti įtaisytas Aukštojo Fredos dvoro parke, būtina reikalinga įsteigti botanikos institutą, Vakarų Europos — Londono, Berlyno, Vienos, Ženevos ir Rusų — Petrogrado pavyzdžiais. To instituto uždaviniai, kurs, tiesa sakant, bus vlenų metu valstybinis ir universitetinis, kurs tuo būdu sujungs grynai pedagoginį darbą, surištą su studentų paruošimu, su platesniu bendru valstybiniu darbu, bus šie:

1. Mokyti studentus botanikos pažinimo, einant bendra universiteto programa, t. y. gamtininkus, agronomus, farmaceutus. Aimenant gi, kad žemės ir miškų ūkiai yra vyriausi Lietuvos turtai, o taip pat turint galvą, kad mokslas apie augalus yra augalų auginimui, selekcijai, fitopatologijai pagrindas, universitetas ypatingai turi rūpintis rimtai sutvarkyti botanikos dėstyją prektikų ir žinovų agronomų ir girininkų paruošti. Mokslas ir praktika visumet privalo eiti greta. Todėl be paprastai skaitomo universitete augalų sistematikos ir jų geografijos kurso, jame turi būti skaitomas ir praktikos pobūdžio kursas, kaip pav., šieno ir durpių botanikos analizė, augalų ligos, mikroskopinė maitinamų produktų analizė, sėklų bandymas, piktžolių analizė ir kiti.

2. Mokslų darbų, botanikos institutuose atliekami, pedagoginio personalo, lygiai ir studentų pajėgomis, doktorantų ir pašalinųjų asmenų. Juk universitete studentai ne tik susipažįsta su esamąja įvairių mokslo šakų padėtimi, bet ir savarankiai lavina protą, gvilvendami ir rīsdami įvairių žinomų mokslo šakų klausimus, kas ir žymu doktorantų darbuose. Bet universiteto institutai, laboratorijos ir bibliotekos turi būti prieinamos ir privačioms mokslininkams, norintiems dirbti mokslo naujai.

Tie mokslo darbai gali būti dviejų rūšių: grynai moksliniai ir 2 pritaikomieji. Pirmoje eilėje reikia pažymėti Lietuvos floros t. y. augalų, pasitaikančių Lietuvoje, nurodytojo susistatymas, imant pavyzdžiu Vakarų Europą. Medžiagos rinkimas tokiai florai paruošti jau pradėtas.

Iš pritaikomų mokslo darbų pažymėtina tik: durpių botanikos analizė ir Lietuvos durpių tyrinėjimas. Lietuvos pievų tipų ištyrimas, jų apimamoji sritis ir botaniska šieno sudėtis, imant pavyzdžiais tokius pat darbus ir tyrinėjimus Šveicarijoje, Rusijoje ir Vokietijoje. Lietuvos botanikos geografijos žemėlapių pagaminimas, kuriame pažymėtinas svarbesnių augalų rūšių tarpinias, kaip pav. durpynų, miškų, pievų. Tokie žemėlapiai susistatomi šiuo metu Vakarų Europoje — Vokietijoje ir Šveicarijoje.

Augalų ligų tyrimas ir būdas kovoti su jomis, kuriam tikslui būtina reikalinga įtaisyti prie botanikos instituto filopatologijos skyrių.

Piktžolių, Lietuvoje pasitaikančių, tyrimas ir būdas kovoti su jomis.

Kultūrinių ir ūkio augalų ryšy su selekcijos bandymais tyrimas.

Tuo būdu mes matome, kad botanikos instituto įvairūs uždaviniai įvairūs ir platesni, neg sūjuras universitetinis dėstyimas, turi bendros valstybinės reikšmės. Tada ir suprantama. Mes neturime galimybės išlaikyti Kaune kelis botanikos institutus, kaip pav. Petrograde — Botanikos sodnas, Mokslo Akademijos botanikos muzejus; universiteto botanikos institutas; pritaikomosios botanikos biuras; arba Berlyne — Botanische Museum Dahlemer Abteilung für Pflanzenschutz an der Biologischen Reichsanstalt. Mums reikia daryti vienas centralinis botanikos institutas — su plačiomis laboratorijomis, turtinga biblioteka, muzeju, herbariju, botanikos sodnu, šilnamiais, bandymų laukeliais — kuris galėtų patenkinti universiteto reikalavimus jaunuomenės, mokančios savarankiai darbuotis mokslo srity, paruošimo reikalu, ir grynai mokslo klausimų mokslinio tyrinėjimo reikalu kontakte su Vakarų Europos įstaigomis, pagaliau, praktikos reikalavimus bendros valstybinės reikšmės. Juk ir Dahlemer botanikos muzejus yra įstaiga ir grynai mokslo, ir valstybinė aptarnaujanti taip pat ir universitą, o Petrogrado botanikos sodnas, be muzejaus, herbarijo ir bibliotekos, turi dar ir sėklų tyrinėjimo skyrių, kuris yra taip pat botanikos institute naujo universiteto Hamburgė.

Botanikos instituto muzejaus uždaviniai dar platesni. Muzejus padeda supažindinti publiką, moksleivius, vidurinių mokyklų mokytojus, gamtos mylėtojus ir apskritai visų kelių gyventojų sluoksnių žmones su augmenija, kiek taitai botanikos sodnas padaryti negali, su įsiveisimu žmogui naudingų augalų, su biologija, struktūra. Čia mes pamatysime durpynų skyrių, kuris mums parodo durpių rūšis, jų susidarymą ir struktūrą; fitopatologijos skyrių, kur mes galime tyrinėti augalų ligas; biologijos, sistematikos skyriai, dendrologijos kolekciją (pav., megžių rūšių) augalų produktų, plaušų, audinių medikamentų kolekcijas; sėklų

ir vaisių kolekcijas. Pavyzdžiais gali būti platūs muzejai Petrograde, Berlyne, Londone, Hamburge. Be to, ir kiekvienas provincijos universitetas Vokietijoje turi savo nedidelį botanikos muzejų paskaitų tikslams.

Botanikos institutas su pagalbiniais skyriais, muzejum, laboratorijomis ir biblioteka turi būti botanikos sodne. Institutas yra sodno centras; čia paruošiama visa medžiaga, sodne ir bandymų laukeliuose renkama, čia ji galutinai ir tinkamai mokslui ir praktikai tvarkoma. Botanikos sodnas ir muzejus nuolat dirba drauge ir papildo vienas kitą.

Jungdamas ankščiau minėtus darbus botanikos institutas tampa viso krašto centraline botanikos įstaiga, vadovaujanti Lietuvos augalų tyrinėjimą.

Toks institutas, surištą su botanikos muzeju, be abejojimo, būtų kultūrinis faktorius visai Lietuvai, ypač, jei jam pasisektu stoti vienoje eilėje su tokiomis pat Vakarų Europos įstaigomis.

Mes neturime pamiršti, kad seno Vilniaus Universiteto Botanikos instituto vardas skambėjo visoje Europoje, kad net iki šiam laikui painena Vilniaus botaniko G. liberto darbus ir naudojasi jo floros tyrinėjimo darbais; neturime pamiršti taip pat, kad be Lietuvos floros, Jundžilo išleistos pereito šimtmečio 30 metais nebuvo kitų pagrindinių darbų iš mūsų tėvynės augmenijos.

Tikėsimės, jog valdžia ir visuomenė parems mus ir prisidės prie įsteigimo Lietuvos Botanikos Instituto, muzejaus ir sodno.

Prof. K. Regelis.

Lietuvos Atgimimo Draugijos žodis

Žemiau dedam „Lietuvos atgimimo Dr. žodį“, tokį, koks jis yra mums patiektas, nleko jame nekeisdami. Red.

Be partijų Lietuvos atgimimo draugija savo visuotiniame susirinkime, iš 19 X š. m., apsvačiusi išorinę Lietuvos politinę padėtį sąryšį su paskutiniąja Ambasadorių Konferencijos nota, išreiškia šiuo klausimu savo nusistatymą, žinotina plačiai Lietuvos visuomenei ir valdžiai:

Antantė teikia mums pripažinimo de jure sąlygą — neutralizuoti Nemuną.

Šis pasiūlymas prilygsta ankščiau zadėtam pripažinimui de jure — sąlyga sutikimo priimti Hymanso projektą. Vadinas: Antantė duotų mums pripažinimą de jure, jeigu išsivadėtume nepriklausomybės de facto. Labai gerai tai žino Antantė, bet aiškiai pasiūlymo vertę suprato ir mūsų buvusių ministeris prof. Jurgutis, ryškiai atsakymo notoje išdėstęs Lietuvos valdžios šiuo klausimu nusistatymą. Tačiau Ambasadorių Konferencija, būk nesupratusi p. Jurgučio atsakymo, jau nekantriuodama, ultimatiu tonu, reikalauja per mūsų atstovą Paryžiuje p. Milošą iš mūsų valdžios ūmo paaiškinimo.

Ko-gi nori iš mūsų Antantė? Ji, pataikaudama stipresniam lenkui, ir, nusistačiusi šiokiu ar tokiu būdu sujungti mus su lenkais geruoju, be kraujo praėjimo, idant: 1) patenkinti lenkus, nes „nie-maš Polski bez Litwy“ 2) sutverti bendrą frontą „od morza do morza“ tarpe rusų ir vokiečių, 3) kad nesudrumstis sau, (t. y. Antantei) ramaus gyvenimo, nes imant lenkams Lietuvą par force (jėga), nežinia, kas gali atsitikti, — juk būna, kad ir mažas kupstas didelį vežimą išverčia. — Serbai gyvuoja, Austrijos kaip ir nēr... Visą tai Antantė gerai supranta ir atitinkamai elgėsi, pasitikėdama mūsų „nuolaidumu“ ir Lenkijos agentų darbais.

Kokį atsakymą į paskučiausiąją notą duos mūsų valdžia — mes nežinom, bet kokį atsakymą duos tauta, tat mes aiškiai žinom, čion jau pranešdami: Lietuva niekuomet nesidės su lenkais bet kokiomis, josios savystovybę slopinančiomis, sąlygomis. Lietuva pasiliks suverenę, neatsižvelgiant jokių pastangų arba kieno nors kombinacijų.

Priešintis panašiam tautos nusistatymui papatartina valdžiai: reakcija kiltų griežtesnė, nagu prieš Hymanso projekto priėmimą.

Atsakymas Ambasadorių konferencijai turi būti aiškiai neigiamas. Žiauraus priešo reikalams, nepa-dėjusio dar ginklo ir užgrobusio 1/3 dalį Lietuvos, negali būt leistas Nemunas susisiekimui, tuo labiau, kad čion glūdi noras suskaldyti Lietuvą bei greičiau Klaipėdos kraštą pavergti.

Gi su valdžia, pasiryžusia gint šalies nepriklausomybę, tautą eis visuomet išvien.

Pasirasė:

Lietuvos Atgimimo Draugijos pirmininkas
VI. Paullukonis.

Bibliografija ir kritika

inž. A. Maciejauskas. Techniko žodynėlis. Словарь техника. Kaina 5 auks. (psl. 141). Kaunas, 1920 m.

Pirmiausia atsiprašau, jog taip vėlai rašau šito žodynėlio recenziją.

Ji, kiek matyti iš rašinio „Prakalbos“, yra sudarysi daugiausia Susisiekimo Ministerijos Terminologijos komisija. Komisijoje, kaip pasakyta toj pat prakalboje, dirbė ypačiai šie žmonės: inž. A. Maciejauskas, A. Vireliūnas, inž. K. Šakenis, inž. K. Vasiliauskas, inž. V. Paullukonis, P. Penkaitis... Komisijos naudotas, kaip ten pat pasakyta, ir J. Jablonskio patarimais. To žodynėlio yra dvi dalys — lietuviškai rusiškai ir rusiškai lietuviškai.

Žodynėlis labai keistas. Autoriaus ar autorių tikslas buvo labai neaiškus. Čia skaitytojas randa mišinėlį labai įvairių žodžių, surinktų, matyti, įvairiems, ne vienos technikos, reikalam. Tarp kitų žodžių, čia aiškinami skaitytojui ir actas, kūnas, raidė, uodega, valdžia, vanduo, vilna, vinkšna, visiškas, viršila, vyresnybė, žemlapis (=žemėlapis), žilvitis, žvakė... Bet tame „technikos žodynyje“ nėra tokių žodžių, kaip antai: adiklis, adytis, druska, galva, korpė, kurpius, lytlaūza, lopeta, mielės, ramentas, ratas, račius, romiklis, romyti, siuvėjas, tvarka, vyriausybė...

Kad skaitytojas, kurs neturi panosėje to žodynėlio, galėtų gauti bent kiek supratimo apie jo sudėtį ir vertę, čia žemiau išrašau visą eilę (kelias dešimtis) įžymesnių jo žodžių su vertimais į rusų kalbą. Žodžiai duodami žodynyje visai pliki, be kokių kalbos pavyzdžių. Čia, tarp ko kita, randame:

Akiklis — чеканка, alavas — олово, aliejaus dirbtuvė — маслобойный завод, angliskaldė — углепобилка (=угледробилка), ankorelis — боченок, apsimtinai — сь подрыда, sdlybno, apskaitytinas — подотчетный, aržioja — растроуб, armolas — пушка, atima — вычеть, atmėta — сдача, aušiklis — вѣрѣ, auto — автомобиль, bėlingis — чердакъ, budintuvas, budys — будильник, būrė (=burė) — парусъ, čepelis — фаянс, dailiaraštis (=dailraštis) — чистописаніе, dildys — напильник, drignas — дискъ, obvolb, drožstalis — верстакъ, duslė — глушитель, duteinis, dvileinė — двутавровый, erčia — площадка, gamykla — заводъ, фабрика, garada — изгородь, garsukys — локомотивъ, gaujus (=gajus?) — легко зажывающий, gnaužtas — сжимъ, griebtas — патронъ станка, gūga — центръ тяжести, gylė — фарватеръ, išdalos (m.) — остатокъ, išrakės — просроченный, išvaizda — выправка, išvėžės — пересѣченіе пути, įnirtūnas — маховикъ, judomas (=judamas?) — подвижной, kalbomedis — тисъ, kaltūnas — поковка, karega — военный походъ, karškas, — is — военный, kaukus — ревуны, kreivis — колѣно, otvodъ, kryžgalvė — крѣйцкопфъ, kūjamūšis — молотобоецъ, kupris — бабка станка, kuprotas velanas — колѣнчатый валъ, kūrykla — топка (паравозная), laidoklis (žr. vodoklis) — проводъ, lakyba — авіація, ledkirtis — ледоколъ, liejūnas — отливка, liestu — контакт, limpumas — вязкость, lyžė (ližė) — лопастъ, maudos (=meldai...) — камышъ, metukas — выбрасыватель, mirčiasstovis — мертвое положеніе, momonėlis — прорѣзь прицѣла, motis — размѣръ, neisdegė — осычка, nertas — рубильникъ, oravaras — воздушудвка, компрессоръ, pačiuza (=pačiužos) — конки, pagelbinis — вспомогательный, pamėgda — поддѣлка, raplačinas — пластина, parodas — парадъ, pasekėja — дубликатъ, paskirsta — нарядъ, pašūrė — пакгаузъ, patalaz — полотно желѣзной дороги, pavara — передача, pelos — плевелы, pionieris — саперъ, poeilė — разрядъ, prekių skolininkas — заборщикъ товаровъ, prekių įprikimas — заборъ товаровъ, priešvožas — возвратный клапанъ, priežiedė — приставка (телегр.), prosvoris — недовѣсъ, purviklis — грязевикъ, pušnis — сапоги (=сапогъ), rakinis — срочный, rangėna — эмбевикъ, rastabaslis — свая, ratenė — скатъ колесный, ratykla — колесная мастерская, regė — мишень, retinė — рѣшетка, riebokšlis — салыникъ, sąb-lokis — таль, sąlydis — припой, sandariklis — чеканка, sandarniti — чеканить, siulagalai — концы, siunta — отправка, skilvala — протычка, sklandys — золотникъ, skliautrama — кружала, skraidžius — авіаторъ (žr. lakyba), skraidytuvas — аэропланъ, skriemulys — шкивъ, skrobilis (=skrobilus, skroblas) — грабъ, skytininkas — отдѣленный, sliekas — червякъ, sraudūnas — костыль, sprogdikas (p.) — взрыватель, sriegis — наръзка винта, srovėkėla — возбудитель тока, stabdys — тормазъ, statindaris — бондарь, staugys — ревуны, stovas — станина, strižas — кусокъ, stulgis — кинжалъ, stūmoklis — поршень, stygis — недостача, suderėtinai — sdlybno, поштучно, sukavielis — зашелка, supila — насыпь, svaigus — свѣжій, svarelynas — разновѣска, svertas — рычагъ, šluovėjas (=šlavėjas) — подметальщикъ, šokra — мячъ, švindra — пробка, švirkšė — брандспойтъ, takuma — текучесть, taukagriejas — маслоуловитель, taukakobis — маслоочиститель, teinis — тавровый, tekinyas (=tekinis) — колесо, tipos — подтяжки, tramdė — тормозная колодка, treinis — тройной, tvanka — искусственная защита, tvankiai — обмотки на ногахъ, tvarkyba — распоряженіе, tvarkyti — распоряджаться, uinis — швеллерный, ulė — патрубокъ, užakinti — чеканить, uždaras (p.) — затыльникъ, vējapūtis — вентиляторъ, vidūmotis — нутромѣръ, virbė — стѣна прошба, vodoklis (=vadoklis) — проводъ, žambė — соха, žemsemė — землечерпалка, žerklas — шаръ (винта), ходъ...

Tokia ir „rusiškai lietuviškai“ žodynėlio dalis. Čia tik vietomis neiškętes šį ta iš savęs aiškinau. Stengiausi duoti pavyzdžius tikrai žodynėlio dalies kopijai.

Prakalboje autorius „laukia iš visuomenės ir specialistų — kritikos ir paklaidų atitaisymo.“ Ką čia kiti pataisys — pata aš nežinau: ne visa, kas lengva parasyti, lengva ir pataisyti. Man čia juo sunkiau kas taisyti, kad aš nežinau nė tikslo, kuriam autorius (su Komisija) yra tą žodynėlį parašęs. Daviau čia tikrai šiek tiek supratimo apie inž. A. Maciejausko darbą. Vieną klaidą galiu, vis delto ir čia pataisyti: inž. A. Maciejauskas žodynėlio prakalboje sako, kad jo ar jam tikros komisijos, dirbančios Susisiekimo Ministerijoje, naudotasi ir mano patarimais... Šitaip yra buvę inž. A. Maciejauskas prieš dvejus metus kartą ar du kartu buvo atėjęs pas mane ir klausė mano nuomonės apie kelis reikalingus jam žodžius (terminus): ad